

STAVANGER KOMMUNE
Postboks 8001
4068 STAVANGER

Kontakt saksbehandler
Tina Eltervåg, 51568789

Uttalelse - kommuneplan - Stavanger - kommunal planstrategi 2023-2027

Stavanger kommune har sendt forslag til planstrategi 2024-2027 på høring i samsvar med plan- og bygningsloven § 10-1.

Utfordringsbildet tar for seg mange av de aktuelle utfordringene innen samfunns-sikkerhet og beredskap, og mange av de endringene vi står ovenfor. Kommunen har også lagt fokus på klima- og naturkrisen, utfordringene med grønn omstilling, eldrebølge, utenforskap og levekårsutfordringer.

Ny lov om barnevern § 15-1, pålegger kommunene å utarbeide planer for arbeid med å forebygge omsorgssvikt og atferds-problemer. Statsforvalteren kan ikke se at Stavanger kommune i ny planstrategi omtaler lovendring knyttet til barnevernsreformen.

Av nye nasjonale føringer vil vi særlig trekke fram følgende:

- nye Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging 2023-2027
- ny nasjonal jordvernstrategi og revidert regionalt jordvernmål
- forpliktelser i den nye Naturavtalen
- endring av klimamålene for 2030 i § 3 i klimaloven
- ny barnevernslov
- ny lov om kommunenes ansvar på det boligpolitiske feltet.

I tillegg er det kommet nye veiledere fra Regjeringen for planlegging av arealbruk, bl.a. for planlegging av LNF-spredd og fritidsbebyggelse.

Bakgrunn

Ved forrige revisjon av kommuneplanen, vedtok kommunen et nytt plansystem. Hensikten er at plansystemet skal sikre den langsiktige samfunnsplanleggingen, prioritere langsiktige mål og være et effektivt politisk styringsverktøy. Arbeidet med planstrategien er første fase i kommunens plansystem, og skal avklare om kommuneplanen skal revideres.

For å kunne ta stilling til om det er behov for å endre kommuneplanen, er det utarbeidet to bakgrunnsdokumenter som vedlegg til planstrategien:

- Et utfordringsdokument som gir et overblikk over viktige utfordringer og utviklingstrekk kommunen står ovenfor de neste tiårene
- Et oversiktsdokument over helsetilstand og påvirkningsfaktorer i tråd med folkehelseloven §§ 5 og 6.

Planstrategien anbefaler en begrenset revisjon av kommuneplanen, både samfunnsdelen og arealdelen. Videre anbefaler den at kommunens nylig vedtatte arealstrategi bør innarbeides i samfunnsdelen, at målene og strategiene i samfunnsdelen bør konkretiseres og spisses for å gjenspeile et forsterket utfordringsbilde og nye lovkrav, slik som ny boligsosial lov og tilstrekkelig boligbygging, og at arealdelen bør revideres på noen utvalgte tema som ikke ble endelig avklart i kommuneplanrevisjonen.

Lovgrunnlag

Å vedta kommunal planstrategi er en lovpålagt oppgave med hjemmel i plan- og bygningslovens § 10-1 som lyder slik:

Kommunestyret skal minst en gang i hver valgperiode, og senest innen ett år etter konstituering, utarbeide og vedta en kommunal planstrategi. Planstrategien bør omfatte en drøfting av kommunens strategiske valg knyttet til samfunnsutvikling, herunder langsiktig arealbruk, miljøutfordringer, sektorenes virksomhet og en vurdering av kommunens planbehov i planperioden.

Kommunen skal i arbeidet med kommunal planstrategi innhente synspunkter fra statlige og regionale organer og nabokommuner. Kommunen bør også legge opp til bred medvirkning og allmenn debatt som grunnlag for behandlingen. Forslag til vedtak i kommunestyret skal gjøres offentlig minst 30 dager før kommunestyrets behandling.

Statsforvalterens vurdering

Kommunal planstrategi er først og fremst et strategisk dokument for kommunen som skal være førende for kommunens prioriteringer av planarbeidet i den kommende valgperioden. Utarbeiding av planstrategien skal ta utgangspunkt i kommunens behov basert på en lokal vurdering, men strategien skal også gi grunnlag for å ivareta nasjonale og regionale interesser i den kommunale planleggingen.

Vi viser til nye [Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging 2023-2027](#) hvor Regjeringen sine forventninger til kommunenes planlegging, klima, miljø og jordvern m.m. kommer frem. Regjeringen forventer at kommunene prioriterer arbeidet med planstrategier for å sikre at planene er oppdaterte og møter behovene som følger av endringer i samfunnsmessige, demografiske, politiske og naturgitte forhold.

Med bakgrunn i de sektorinteresser vi er satt til å ivareta har vi følgende merknader til det oversendte forslaget:

Dokumentet om utfordringsbildet tar for seg mange av de aktuelle utfordringene innen samfunnssikkerhet og beredskap, og mange av de endringene vi står ovenfor. Kommunen har også lagt fokus på klima- og naturkrisen, utfordringene med grønn omstilling, eldrebølge, utenforskap og levekårsutfordringer.

Interkommunalt samarbeid

Interkommunalt samarbeid er i dag en viktig del av kommunens virksomhet. Interkommunalt samarbeid kan omfatte alt fra utførelse av tjenester, faglige nettverk for informasjonsutveksling og kompetanseheving, til politiske samarbeidsorgan for en region m.m. Det er lagt til rette i kommuneloven for samarbeid mellom kommuner både når det gjelder driftsoppgaver og myndighetsoppgaver. Kommunen kan gjennom arbeidet med planstrategien legge opp til en systematisk gjennomgang av om det er områder i kommunen der ytterligere samarbeid, eller nye samarbeidsformer, med andre kommuner kan være nødvendig for å levere god kvalitet på lovpålagte tjenester, oppnå effektiviseringsgevinster og sikre et bærekraftig velferdssamfunn inn i fremtiden.

Folkehelse

Arbeidet med planstrategi skal bygge på et oppdatert kunnskapsgrunnlag. Folkehelselovens § 5 setter krav til kommunen om å ha nødvendig løpende oversikt over helsetilstanden i befolkningen og på faktorer som påvirker helsen. Hvert fjerde år skal kommunene utarbeide et samlet oversiktsdokument. Oversiktsdokumentet skal inngå som grunnlag for arbeidet med kommunens planstrategi, jf. folkehelseloven § 6 og forskrift om oversikt over folkehelsen § 5. Konsekvenser og årsaksforhold skal være vurdert i oversiktsdokumentet, og trekk ved utviklingen som kan skape eller opprettholde sosiale eller helsemessige problemer skal ha et særskilt fokus.

Folkehelseutfordringene skal vektlegges i drøfting og vurdering av alle relevante planer for kommunen som samfunn og organisasjon, jf. plan og bygningslovens § 3-1 f. Dersom oversiktsdokumentet viser at kommunen har folkehelseutfordringer på ett eller flere områder, men ikke har mål, tiltak og strategier for å løse dette i eksisterende planer, eller ser at nåværende planer ikke er gode nok, bør dette drøftes i arbeidet med planstrategien. På denne måten vil en også sikre en overordnet koordinering av den tverrfaglige og tverrsektorielle innsatsen som må til for å følge opp identifiserte folkehelseutfordringer. Stavanger kommune har laget en god oversikt over befolkningens helsetilstand og gjort tydelige prioriteringer.

Statsforvalteren vil utover dette trekke frem lovendringer knyttet til barnevernsreformen og kommunens ansvar på det boligsosiale feltet. Vi ønsker også å sette fokus på rekrutterings- og kompetanseplanlegging i helse- og omsorgstjenestene.

Barnevernsreformen flytter mer ansvar til kommunene på barnevernsområdet. Reformen skal bidra til å styrke det forebyggende arbeidet, og tidlig- og tverrsektoriell innsats. Ny lov om barnevern § 15-1, pålegger kommunene å utarbeide planer for arbeid med å forebygge omsorgssvikt og atferdsproblemer. Planene skal vedtas av kommunestyret og kan anses som en av grunnstenene i kommunens arbeid med barnevernsreformen. Statsforvalteren kan ikke se at Stavanger kommune i ny planstrategi omtaler lovendring knyttet til barnevernsreformen.

Ny lov om kommunens ansvar på det boligsosiale feltet pålegger kommunen ansvar for samordning og plikt til å ta boligsosiale hensyn i planleggingen, jf. § 5. Etter denne bestemmelsen skal kommunen ha oversikt over behovet for både ordinære og tilpassede boliger for vanskeligstilte på boligmarkedet, og denne oversikten skal inngå som grunnlag i arbeidet med kommunens planstrategi. Videre skal kommunen i arbeidet med kommuneplanen fastsette overordnede mål og strategier for det boligsosiale arbeidet. Målene og strategiene skal være egnet til å møte de utfordringene kommunen står overfor. Kravene til planstrategi og kommuneplan etter § 5 skal være oppfylt senest fire år etter at loven trådte i kraft, jf. lovens § 10.

I lys av både den nye boligsosiale loven og krav om tilstrekkelig boligbygging etter pbl. § 3-1, viser Stavanger kommune til at boligpolitikk skal være et bredt tema som krever forankring i hele det kommunale plansystemet. Videre vil kommunen konkretisere og utdype det boligsosiale arbeidet i

nærmere strategier. Per i dag er det utarbeidet temaplan og plangrunnlag for bolig- og byutvikling. Stavanger kommune har vist til at dette ikke gir tilstrekkelig oversikt ift. det nye lovkravet, men er et godt utgangspunkt for videre arbeid og oppfølging av ny lov. Statsforvalteren støtter dette, og vurderer at Stavanger har tydelig løftet frem boligsosiale hensyn i planstrategien, og at dette forankres tverrfaglig.

Rekrutterings og kompetanseplanlegging skal ivretas i kommunenes samfunnsplanlegging. Statsforvalteren har i oppdrag å støtte og veilede kommunene i deres arbeid med strategisk kompetanseutvikling. For at kompetanseutviklingen skal være strategisk, må den støtte målene og oppgavene i virksomheten.

Kommunene anbefales å utarbeide skriftlige, politisk vedtatte planer for å sikre kapasitet, kompetanse og kvalitet i helse- og omsorgstjenestene. Demografiutfordringer og bærekraft bør ha tema i planene.

FN konvensjonen for mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD)

FN konvensjonen om rettigheter til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD) skal legges til grunn i alt arbeid i kommunen som berører personer med funksjonsnedsettelse. Dette betyr innen de fleste av kommunens tjenester og ansvarsområder. Å bygge opp kompetansen om CRPD, og om det praktiske arbeidet som må til for å oppfylle rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne, krever et eget fokus i kommunen. Å få CRPD med som et prioritert område i overordnede planer, vil sikre nødvendig forankring og bedre muligheter til å lykkes med arbeidet. Planstrategien bør derfor adressere hvor arbeidet med CRPD skal tas inn i kommunens planverk.

Utdanning

I nasjonale forventninger til kommunal planlegging, trekkes det frem at det blir utfordrende å nå målet om mindre ulikhet. Utdanning er avgjørende for å nå målet, og dette krever gode skoler og barnehager. Utenforskap er sentrale problemstillinger i kunnskapsgrunnlaget og i planstrategien til Stavanger kommune. I kunnskapsgrunnlaget er det ikke en detaljert oversikt over utfordringer på barnehage- og skoleområdet, slik de nasjonale forventningene til planstrategier krever, men dette legges trolig frem for utvalget som skal vurdere planbehovet for områdene.

Utdanning og inkludering av flyktninger er også viktig for å hindre utenforskap. Stavanger kommune har gjort en svært god jobb med å bosette flyktninger de siste årene, men bør vurdere behovet for å justere eller utarbeide nye planer for bosettings- og inkluderingsarbeidet.

I planstrategien nevnes en mindre revidering av arealdelen i kommuneplanen, og behov for offentlig areal oppgis som et aktuelt område. Statsforvalteren mener at dette er særlig aktuelt for nye skoler, eller utvidelse av eksisterende skoler. De nasjonale forventningene trekker frem viktigheten av dette. Regjeringen forventer at lokalisering og arealbehov, i tråd med nasjonale myndigheters anbefalinger, for skoler og barnehager, vurderes tidlig i planprosessen. Dette må også ses i sammenheng med det nye lovkrav på det boligsosiale feltet og tilstrekkelig boligbygging.

Økonomisk handlingsrom

Stavanger kommune har en god kommuneøkonomi som gir et større økonomisk handlingsrom. Kommunen budsjetterte likevel for økonomiplanperioden 2023 - 2026 med et netto driftsresultat i prosent av driftsinntektene under anbefalingen til Teknisk beregningsutvalg (TBU) på 1,75 prosent for alle de fire årene i økonomiplanperioden. Gjennomsnittet for disse fire årene var et netto driftsresultat på 1,2 prosent av driftsinntektene. For å sikre et økonomisk handlingsrom og en bærekraftig

kommuneøkonomi også framover bør kommunen budsjettere med et netto driftsresultat i prosent av driftsinntektene mer i samsvar med TBUs anbefaling.

Arealbruk

I nye nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging er det tydelig kommunisert at kommunene må vurdere arealbruken opp mot viktige hensyn som jordvern, naturvern, klimaendringer og klimagassutslipp, jf. bl.a. pkt. 45, 47, 53, 66 og 69. I pkt. 47 står det at kommunene ved revidering av kommuneplanens arealdel skal vurdere om tidligere godkjent arealbruk skal endres av hensyn til klima, naturmangfold, kulturmiljø, jordvern, reindrift, klimatilpasning, samfunnssikkerhet og et hensiktsmessig utbyggingsmønster.

Mulighetene for fortetting, gjenbruk og transformasjon av allerede utbygde areal bør tas i bruk, før jordbruksareal, viktige natur- og friluftstarealer og karbonrike areal som myr, skog og annen næringsrik jord blir omdisponert. Planstrategien bør derfor også gjennomgå arealbruk og arealpolitikk i kommunen, og sørge for at disse sammenfaller med viktige klima- og miljøhensyn.

Det er bra at kommunen trekker frem hensynet til jordvern og arealnøytralitet som viktige elementer i arealstrategien i planstrategien, med mål om å ikke bygge ned dyrka mark og natur. Ved nylig gjennomført rullering av kommuneplanen ble det omdisponert 1300 dekar fra annet formål til LNF-formål med bakgrunn i landbruksinteresser. Selv om tilbakeføring av områder til LNF-formål av jordvern hensyn også bidrar positivt til å ta vare på viktig natur og ivaretagelse av prinsippet av arealnøytralitet for naturverdier, skulle vi gjerne sett at kommunen også vurderte tidligere godkjent arealbruk opp mot hensyn til klima, naturmangfold, klimatilpasning, samfunnssikkerhet og et hensiktsmessig utbyggingsmønster, jf. nasjonale forventninger. Vi kan heller ikke se at dette er omtalt i utfordringsbildet. Dette er et sentralt tema, som også er tydeliggjort i nasjonale forventninger, og bør legge føringer for vurderingen av om kommuneplanen skal revideres eller ikke. Kommunens arealregnskap dokumenterer at det er arealreserve som overlapper med viktig natur, hvor kommunen bør vurdere en tilbakeføring til LNF-formål. Vi oppfordrer derfor kommunen til å fortsette arbeidet fra forrige kommuneplanrevisjon med å vurdere tilbakeføring av areal til LNF-formål av hensyn til jordvern, klima, naturmangfold, klimatilpasning, samfunnssikkerhet og et hensiktsmessig utbyggingsmønster, jf. nasjonale forventninger.

Mye av naturområdene og jordbruksarealene finner vi på øyene i kommunen. Utbygging gjennom plan eller enkeltvis dispensasjoner kan utfordre landbruksinteressene, strandsoneinteresser og legge beslag på viktige naturverdier. I gjeldende kommuneplan er det angitt bosettingshensyn på de ikke landfaste øyene. Av hensyn til et hensiktsmessig utbyggingsmønster legger vi til grunn at dette kun omhandler en begrenset vedlikeholdsvekst. For å ivareta viktige nasjonale og regionale hensyn bør det vurderes om bosettingshensynet på de ikke landfaste øyene bør konkretiseres noe mer gjennom kommuneplankartet og bestemmelser for å styre utbyggingen.

Landbruk

Vi viser til veileder for [Planlegging for spredt bolig-, fritids- og næringsbebyggelse i landbruks-, natur-, friluft- og reindriftsområder](#) fra mai 2020. Flere kommuner i Rogaland har ved revisjon av kommuneplanen nå endret måten å framstille eksisterende spredte tiltak (boliger og fritidsboliger) i LNF-områdene på, i tråd med veilederen. Stavanger kommune har også gjort endring i arealdelen på dette temaet, men da som innføring av retningslinjer. Kommunen bør vurdere å gå gjennom de eksisterende lovlige tiltakene som er i LNF-områdene i dag, og utarbeide juridisk bindende bestemmelser og eventuelt endringer i kommuneplankartet i tråd med veilederen.

Vi viser til at Stortinget den 16.06.2023 vedtok ny, [nasjonal jordvernstrategi](#), hvor det nasjonale målet for omdisponering av landbruksjord er redusert til maksimalt 2000 dekar dyrka jord i året. Det innebærer at alle kommuner må ha fokus på å unngå omdisponering, vurdere tilbakeføring av areal som ligger i kommuneplanen og som over tid ikke har vært regulert eller ikke tilfredsstillende viktige mål innenfor ATP, effektiv utnytting, hensyn til jordvern og natur mv.

Det er ikke nødvendig å lage en egen temaplan for landbruk, men landbruket og skogbruket sin rolle i Stavanger kan gjerne være tema i kommuneplanarbeid. Når det gjelder utviklingstrekk og utfordringer innenfor landbrukssektoren i Stavanger er kommunen kjent med flere av disse, og vi viser for eksempel til funn i spørreundersøkelsen «[Framtidsutsikter for landbruket i Rogaland](#)» og annen statistikk som kunnskapsgrunnlag for å gripe fatt i tematikken.

Natur og klima

Kommunenes arealplanlegging er avgjørende for at Norge skal kunne redusere utslippene i arealbrukssektoren fram mot 2030, og for ivaretagelse av natur. [Statlige planretningslinjer for klima- og energiplanlegging og klimatilpasning](#) (SPR-klima) sier at kommunen i sin planstrategi skal «*omtale behovet for oppdatering av eksisterende eller utarbeiding av nye planer, i lys av forventede klimaendringer og tidligere uønskede naturhendelser. I planstrategien skal det gjøres en vurdering av om hensynet til et endret klima innebærer et behov for oppheving eller revisjon av gjeldende planer.*» Retningslinjen må sees i sammenheng med [klimaloven](#), og særlig lovens § 3, klimamål for 2030, som ble oppdatert høsten 2022 til å være «*redusere klimagassutslippene med minst 55 % innen 2030*» sammenliknet med 1990. Formålet med SPR-klima er å sikre at kommunene prioriterer arbeid med å redusere klimagassutslipp, legge om til miljøvennlig energi, og ivareta klimatilpasning i planlegging. Dette skal gjøres gjennom *bruk av et bredt spekter av kommunens roller og virkemiddel*. Statsforvalteren mener derfor at utslippsreduksjon, energiomlegging og klimatilpasning som viktige og sektorovergripende satsingsområder bør være et tema i kommunens overordna planverk.

FN sier at valg som blir tatt dette tiåret vil påvirke planeten vår i tusenvis av år frem i tid. Kommunen har derfor et ansvar for å begrense sine klimagassutslipp, både som organisasjon og som kommune. Når denne planstrategien skal erstattes vil det være ca. 2 år til målsetningen om minst 55 % utslippskutt sammenliknet med 1990 skal være nådd. Det er derfor klare forventninger om at planperioden vi nå går inn i brukes til å legge kortsiktige og langsiktige planer for permanente reduksjoner i klimagassutslipp og at kommunens planverk oppdateres i henhold til klimalovens målsetninger, statlige planretningslinjer og nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging 2023-2027.

I Norge har vi et mål om at ingen arter eller naturtyper skal forsvinne, og at vi skal verne en representativ del av den norske naturen for framtidige generasjoner. Dette har også blitt mer aktuelt etter at Norge, sammen med 195 andre land, skrev under på Naturavtalen i Montreal i 2022, hvor et av målene er å verne 30 % av all natur på land og i vann innen 2030. FN har videre erklært 2021-2030 som tiåret for restaurering av natur. Restaurering av økosystem har som mål å forhindre, stoppe og reversere svekkingen av økosystem på alle kontinenter og i alle hav. Den nye naturavtalen påpeker hvor viktig det nå er å restaurere mer natur, og har satt som mål å restaurere 30 % av de forringede økosystemene innen 2030. Naturavtalens målsetninger legger også føringer for kommunene i Rogaland, og vi anbefaler at kommunene legger opp til at naturavtalens målsetninger om vern og restaurering kan oppnås i hver kommune, eller at det samarbeides på tvers av kommunegrensene for en helhetlig måloppnåelse.

Samfunnssikkerhet

Utfordringsdokumentet tar for seg mange av de aktuelle utfordringene innen samfunns-sikkerhet og beredskap, og mange av endringene vi står overfor.

Forebyggende samfunnssikkerhet blir stadig viktigere, og gode kunnskapsgrunnlag og planverk er grunnlaget for dette. [Forskrift om kommunal beredskapslikt](#) definerer kommunenes ansvar og slår fast at kommunen sin helhetlige risiko- og sårbarhetsanalyse (H-ROS) skal ligge til grunn for arbeidet med samfunnssikkerhet og beredskap. Kommunen skal vurdere om det er forhold som bør integreres i planer og prosesser etter plan- og bygningsloven.

Analysen skal oppdateres hvert fjerde år; i forbindelse med utarbeidelsen av planstrategi og ny kommunestyreperiode. Vi savner en tydelig kobling mellom planstrategien og risikoanalysen. Det vil gi kommunestyret en oppdatert analyse som grunnlag for å diskutere ambisjoner for den lokale samfunnssikkerhetspolitikken. Risiko- og sårbarhetsanalysen kan avdekke forhold som gir behov for oppheving eller revisjon av gjeldende planer. Helhetlig ROS skal også kunne gi kunnskap om risiko i bebygde områder, og skal legges til grunn for revisjon av arealplaner.

Den geopolitiske situasjonen vi er i gir også endringer i risikobildet som krever oppdatering av planverk og rutiner. Når det gjelder nye statlige føringer legger de nasjonale forventningene innen samfunnssikkerhet og beredskap vekt på klimaendringer og naturfare, og på viktigheten av å bevare robuste sammenhengende naturområder og landbruksområder, også i et beredskapsperspektiv.

Regjeringen forventer at kommunene bidrar til en robust kraftforsyning, trygg vannforsyning og avløp, og tar hensyn til forsvaret sitt behov for areal. Drikkevannsforsyningen skal også inngå i vurderinger av samfunnssikkerhet i kommuneplanen. Det er også viktig å se på hvordan risikobildet endres som følge av det grønne skiftet; som økende kraftproduksjon og bruk av alternative energikilder, ny teknologi og endrede/nye sårbarheter som dette kan medføre.

Klimarisiko

Klimarisiko er viktig å adressere tidlig i planprosessen, tilnærminga til dette kan ha stor effekt på kommunen sin evne til grønn omstilling. Dette gjelder både fysisk, overgangs- og ansvarsrisiko. Mer om dette her <https://klimastiftelsen.no/publikasjoner/klimarisiko-hva-kan-du-gjore-i-din-kommune/#advgb-toc-cdd6421d-3dbc-48ad-a4ca-d1950f30fde8>.

SPR-klima sier at planstrategien skal «*beskrive utviklingstrekk og utfordringer, herunder knyttet til dagens og fremtidens klima. Både eksisterende og ny kunnskap om klimaendringer og konsekvenser av dette, som nye farekart og lignende bør vurderes og omtales her. For eksempel kan framtidige klimaendringer føre til at områder som til nå har vært ansett som sikre, ikke lengre innfrir kravene i plan- og bygningsloven*». Som tidligere nevnt, sier retningslinjene også at kommunen i planstrategien skal vurdere behovet for å oppdatere eksisterende planer i lys av klimaendringene, og sikre at kommende planer ivaretar hensynet til klima. Det gjelder også å følge opp utfordringer som er avdekket i Fylkes-ROS eller i kommunen sin helhetlige ROS. Videre sier retningslinjene at «*kommunen bør kartlegge økosystemer og arealbruk med betydning for klimatilpasning*». Dette kan gjøres gjennom egne tematiske kommunedel-planer eller i arbeid med kommunale arealplaner. Kommunen bør sørge for at arealbruken ikke bidrar til økt klimarisiko. Krav til naturbaserte løsninger må følges opp i all kommunal saks-behandling, i tråd med SPR-klima pkt. 4.3, siste avsnitt og regionalplan for klimatilpasning.

NVE har laget nye aktsomhetskart for snøskred, som bør ligge til grunn for oppdaterte hensynssoner i kommuneplanens arealdel. Skredområdene er endret en del, og kan innebære behov for å endre

og oppdatere planer når det gjelder snøskredfare. Disse kartene inneholder også vurdering av skogen sin effekt på skredbane, og gjør at kommunen bør vurdere å legge begrensninger på hogst på skog med viktig skredhindrende effekt. Mer om dette på NVE sine nettsider:

<https://www.nve.no/naturfare/utredning-av-naturfare/om-kart-og-kartlegging-av-naturfare/om-kartlegging-av-skredfare-i-bratt-terreng/aktsemdskart-for-snoeskred-2023/>

Vi vil også minne om nylig reviderte Fylkes-ROS 2023-2026, der det finnes mye informasjon om risiko og sårbarhet innen ulike tema i fylket. Den ligger her: <https://prosjekt.statsforvalteren.no/fylkesros-rogaland/>.

Med hilsen

Lone Merethe Solheim (e.f.)
ass. statsforvalter

Marit Sundsvik Bendixen
fylkesmiljøvernssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Rogaland fylkeskommune

Postboks 130

4001

Stavanger